RETTENS KENDELSE (Tredje Udvidede Afdeling)

25. maj 1998 *

I sag T-267/97,

Broome & Wellington Ltd, Manchester (Det Forenede Kongerige), ved barrister Fiona M. Carlin, Northern Ireland Bar, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Viktor Kreuschitz og Nicholas Khan, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende indførslen af ubleget stof af bomuld med oprin-

* Processprog: engelsk.

delse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet, offentliggjort den 11. juli 1997 (EFT C 210, s. 12),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki og J. D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 I medfør af artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1, herefter »forordning nr. 384/96«), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2331/96 af 2. december 1996 (EFT L 317, s. 1), indgav Committee of the Cotton and Allied Textile Industries of the European Union (Komitéen for Bomulds- og dermed Beslægtede Tekstilindustrier i EF, herefter »Eurocoton«) den 26. maj 1997 en klage til Kommissionen, hvorefter importen af fladvævet, ubleget stof af bomuld fra Folkerepublikken Kina, Egypten,

Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet var genstand for dumping og dermed forvoldte den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet betydelig skade.

2 Den 11. juli 1997 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende indførslen af ubleget stof af bomuld med oprindelse i disse lande (EFT C 210, s. 12, herefter »indledningsmeddelelsen«).

3 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. oktober 1997 har sagsøgeren, der er importør i Fællesskabet af produkter af den i sagen omhandlede art, anlagt nærværende sag til anfægtelse af indledningsmeddelelsen på grundlag af EF-traktatens artikel 173, stk. 4, artikel 174 og 176.

4 Ved dokument indleveret den 16. december 1997 har Kommissionen nedlagt påstand om afvisning i henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 1.

5 Ved dokument indleveret den 6. januar 1998 har Foreign Trade Association (herefter »FTA«), en sammenslutning af europæiske importører med hjemsted i Bruxelles, ved advokat Ursula Schliessner, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, under henvisning til procesreglementets artikel 115 anmodet om at indtræde i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.

6 Ved dokument indleveret den 19. februar 1998 har sagsøgeren fremsat sine bemærkninger til den af Kommissionen nedlagte afvisningspåstand.

Parternes påstande

7 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Indledningsmeddelelsen annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

8 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

9 Ifølge procesreglementets artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt om en afvisningspåstand, medmindre Retten bestemmer andet.

10 Sagsakterne i nærværende sag indeholder alle de elementer for bedømmelsen, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Der er følgelig ikke anledning til at indlede den mundtlige forhandling.

11 Til støtte for afvisningspåstanden har Kommissionen anført tre afvisningsgrunde, henholdsvis at der ikke foreligger en anfægtelig retsakt i traktatens artikel 173's forstand, at sagen er anlagt for sent, og at sagsøgeren ikke er umiddelbart og individuelt berørt.

Afvisningsanbringendet om, at der ikke foreligger en anfægtelig retsakt

Parternes argumenter

12 Kommissionen har anført, at indledningen af en antidumpingprocedure er en forberedende akt, der som sådan ikke kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål (jf. navnlig Domstolens dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 19, og Rettens kendelse af 14.3.1996, sag T-134/95, Dysan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen, Sml. II, s. 181, præmis 23, og af 10.12.1996, sag T-75/96, Söktas mod Kommissionen, Sml. II, s. 1689, præmis 31).

13 Sagsøgeren har derimod anført, at Kommissionens beslutning om at indlede proceduren er en retsakt med retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser. Såfremt Retten måtte finde, at der er tale om en forberedende akt, anmoder sagsøgeren den om alligevel at udøve sin retslige kontrol, eftersom denne akt er behæftet med alvorlige mangler, såsom magtfordrejning.

14 Sagsøgeren har redegjort for de omstændigheder, hvorunder meddelelsen om indledning af proceduren er fremkommet. Sagsøgeren minder om, at der er tale om den tredje procedure, som siden 1994 er indledt vedrørende de samme produkter med oprindelse i de samme lande.

15 Den første procedure, der blev indledt efter indgivelsen af en klage fra Eurocoton i september 1993 (EFT 1994 C 17, s. 3), blev afsluttet ved Kommissionens beslutning 96/167/EF af 19. februar 1996 (EFT L 42, s. 16), formelt på grund af tilbagetrækning af klagen.

16 Den anden procedure, som blev iværksat på grundlag af en klage, der var indgivet af Eurocoton den 8. januar 1996, blev indledt dagen efter afslutningen af den foregående undersøgelse (EFT 1996 C 50, s. 3). Den 18. november 1996 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 2208/96 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ubleget stof af bomuld med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet (EFT L 295, s. 3). Selv om Kommissionen i medfør af artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 384/96 havde foreslået indført en endelig told, fastsatte Rådet ikke en sådan told, da der ikke var flertal herfor. Den midlertidige antidumpingtold ophørte således den 20. maj 1997, til trods for en national delegations gentagne forsøg på at opnå en ny drøftelse af forslaget.

17 Allerede den 21. maj 1997 udtalte Kommissionens talsmand, at Kommissionen »straks ville indlede en procedure, såfremt der blev indgivet en ny klage«. Kommissionen havde følgelig handlet uden for de gældende bestemmelser. Endog før Eurocoton indgav sin nye klage den 26. maj 1997, havde den således offentligt og politisk forpligtet sig til at gennemføre en ny undersøgelse. Ved den anfægtede indledningsmeddelelse havde den herefter indledt en tredje procedure i overensstemmelse med denne forpligtelse.

18 Det fremgår af de således gengivne omstændigheder for det første, at Kommissionen havde forpligtet sig til at indlede proceduren selv før indgivelsen af klagen og ikke under hensyn til beviserne i denne, således som det kræves efter artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 384/96, og for det andet, at de vurderinger, som Kommissionen vil anlægge vedrørende denne sag, i det væsentlige vil være de samme som dem, den allerede havde givet udtryk for i den tidligere nævnte forordning nr. 2208/96 af 18. november 1996, og som ikke var blevet tiltrådt af Rådet.

19 Den af Kommissionen fulgte procedure er dermed ikke en normal procedure, hvori en klage går forud for indledningen af en undersøgelse. På denne baggrund er hverken kendelsen i sagen Dysan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen eller i kendelsen i sagen Söktas mod Kommissionen, som begge er nævnt ovenfor, relevante.

20 I disse kendelser lagde Retten vægt på tre omstændigheder som afgørende for dens konklusion om, at en indledningsmeddelelse ikke er en forberedende foranstaltning og følgelig ikke udgør en anfægtelig retsakt i traktatens artikel 173's forstand.

21 For det første medfører indledningen af en procedure ikke automatisk, at der pålægges antidumpingtold, da proceduren kan afsluttes, uden at der træffes foranstaltninger. I nærværende sag fremgår det imidlertid netop af omstændighederne, at Kommissionen med sikkerhed vil indføre en midlertidig told.

22 For det andet er virksomhederne på ingen måde tvunget til at ændre deres markedsføring, fordi der er indledt en procedure. I denne forbindelse bestrider sagsøgeren ikke, at indledningen af en antidumpingprocedure teoretisk betragtet ikke medfører pligt til at ændre adfærden vedrørende markedsføringen. Reelt medfører indledningen heraf imidlertid ændringer i denne adfærd, navnlig vedrørende priser og handelens omfang, i betragtning af den usikkerhed, som proceduren medfører for de erhvervsdrivende.

23 For det tredje kan virksomhederne ikke tvinges til at samarbejde under undersøgelsen. Teoretisk medfører indledningen af en undersøgelse ganske vist ingen forpligtelse for de erhvervsdrivende til at samarbejde under denne. Et sådant samarbejde er dog nødvendigt for enhver, der har en væsentlig økonomisk interesse i udfaldet af proceduren, med henblik på at den pågældende kan varetage sine rettigheder i forbindelse med denne procedure, herunder retten til at anlægge en sag til prøvelse af den endelige retsakt fra institutionerne.

Rettens bemærkninger

24 Ifølge fast retspraksis (jf. navnlig kendelsen i sagen Dysan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen, a.st., og i sagen Söktas mod Kommissionen, a.st.) kan retsakter, der indeholder foranstaltninger med retligt bindende virkninger, som kan berøre de pågældende sagsøgeres interesser i form af en væsentlig ændring af deres retsstilling, gøres til genstand for et annullationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173.

25 For så vidt angår retsakter, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, er der principielt kun tale om anfægtelige retsakter ved foranstaltninger, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på proceduren, modsat foreløbige foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning.

26 I nærværende sag skal det derfor undersøges, om den anfægtede retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser, eller om den tværtimod er en rent forberedende foranstaltning, hvis eventuelle retsstridighed vil kunne gøres gældende under en sag anlagt til prøvelse af den endelige beslutning, idet et sådant søgsmål sikrer de berørte parter en tilstrækkelig beskyttelse.

27 Efter fast retspraksis er det kun foranstaltninger, som umiddelbart og uigenkaldeligt påvirker de pågældende virksomheders retsstilling, der kan begrunde, at et annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling, allerede før den administrative procedure er afsluttet.

28 Det fremgår af bestemmelserne i forordning nr. 384/96, at det påhviler Kommissionen at foretage undersøgelser og på grundlag deraf at beslutte enten at afslutte

proceduren eller at forfølge den, dels ved at vedtage midlertidige foranstaltninger, dels ved at fremsætte forslag til Rådet om vedtagelse af endelige foranstaltninger.

29 Den foranstaltning, hvorved Kommissionen indleder en antidumpingprocedure, er følgelig en rent forberedende foranstaltning, som ikke umiddelbart og uigenkaldeligt kan påvirke sagsøgerens retsstilling.

30 Dette resultat kan ikke anfægtes med henvisning til den omstændighed, at Kommissionens talsmand, allerede før Eurocoton indgav klagen den 26. maj 1997, havde erklæret, at Kommissionen ville indlede en ny procedure, såfremt der blev indgivet en klage. Denne omstændighed henhører nemlig under realitetsbedømmelsen af spørgsmålet om lovligheden af indledningsmeddelelsen, men kan ikke ændre bedømmelsen af formalitetsspørgsmålet i forbindelse med en sag, der er anlagt i medfør af traktatens artikel 173 til anfægtelse af denne meddelelse.

31 Endvidere bemærkes, at uanset med hvilken grad af vished sagsøgeren gør gældende, at der i nærværende sag vil blive pålagt midlertidig antidumpingtold, må der erindres om, at retligt fører indledningen af en antidumpingprocedure ikke nødvendigvis til en sådan afgiftspålæggelse. I øvrigt, og selv om det antages, at der faktisk indføres en antidumpingtold, er indledningsmeddelelsen netop en af de forberedende akter, på grundlag af hvilken Kommissionen kunne have besluttet at indføre dem.

32 Endvidere har meddelelsen om indledning af en antidumpingprocedure ikke den retlige virkning at tvinge de pågældende virksomheder til at ændre deres adfærd vedrørende markedsføring eller til at samarbejde under den således indledte procedure.

33 Under disse omstændigheder har indledningen af den anfægtede procedure ikke retsvirkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser, men er en forberedende foranstaltning, hvis eventuelle retsstridighed, især på grund af de alvorlige mangler, som den måtte være behæftet med, vil kunne gøres gældende under en sag, som i givet fald anlægges til prøvelse af den endelige beslutning, idet den berørte part ved et sådant søgsmål vil opnå en tilstrækkelig beskyttelse.

34 Indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure kan herefter ikke på grund af selve sin beskaffenhed og sine virkninger anses for en retsakt, der kan anfægtes ved et annullationssøgsmål i henhold til traktatens artikel 173.

35 Det følger af det ovenstående i det hele, at nærværende sag skal afvises, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de andre afvisningsgrunde, som er fremført af sagsøgte til støtte for afvisningspåstanden.

36 Det er under disse omstændigheder ufornødent at tage stilling til FTA's interventionsbegæring.

Sagens omkostninger

37 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Tredje Udvidede Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om begæringen om intervention.

3) Sagsøgeren betaler Kommissionens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 25. maj 1998.

H. Jung

Justitssekretær

V. Tiili

Afdelingsformand